

шны знакове: на примѣръ, почти не ѣ възможно ѿ велико сзкрѹшеніе и оумиленіе сьрдечно, дабы не потѣкли слъзы, или да бы са не ѿкрыло въздыханіе. При това бнѣшни те знакове на благочестиво то почтеніе мѡгутъ много полезны да бждѣтъ въ побжденіе на дрѹгы те челоуѣцы, и наипаче когда Богочтеніе то быба въ цѣрква та. За вѣтрешно то Богочтеніе самъ Спаситель говорн, “Дѹхъ естъ Бѡгъ: и иже кланяются емѹ, Дѹхомъ и истиною достѡитъ кланятися емѹ.” (Іоан: д. 24.)

На шѡ са ѿсно вѣва Богочтеніе то.

(б) Всѣ те чѣсти, изъ кой то сзстои Богочтеніе то сѹтвърдѣвѣтъ въ разсжденіе то на Божественны те свѡйства. Понѣже, ако Бѡгъ ѣ крайно то и пресъвършенно то добро, съ кое то нищо не може да съсравни, то трѣбва нашето сьрдце да горн ѿ живѣ-атъ огнь на любовъ та камъ Нѣмѹ, и да иса да са сзедини съ Нѣго: ако ли онъ ѣ прѣведный, и нелицепрѣятный сѹдѣа, трѣбва да са пѣзимъ да не наведѣмъ Нѣговъ атъ прѣведенъ гнѣвъ на насъ, като престѣпвамы вѣчни-атъ нѣговъ закѡнъ: аколи ѣ онъ пресвѣтъ, трѣбва съ всѣкое благоговѣніе да произносѣмы нѣгово то пресвѣто има, и да са пѣзимъ да бы не помыслили нищо, ни то дали причина, съ кою то могаѡ бы предъ дрѹгы челоуѣцы да са оумнижи слава та Нѣгова: ако ли ѣ онъ прещѣдръ владѣтель, и благодѣтѣльнѣйшій Отѣцъ, трѣбва всегда да сздѣржавамы въ пѣмать та си Нѣговы те благодѣніа, и за тѣхъ съ велико сѹсѣрдіе